

Al-Aqeedah Al-Tohaawiyah

﴿العقيدة الطحاوية﴾

[Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامي]

Imam Abu Ja'far Al-Warroq Al-Tohaawy

Dịch thuật:
Abu Hisaan Ibnu Ysa

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿العقيدة الطحاوية﴾

((باللغة الفيتنامية))

للإمام أبي جعفر الوراق الطحاوي

ترجمة: محمد زين بن عيسى

2011 - 1432

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبِهِ نَسْتَعِينُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Nhân danh Allah Đấng Rất Mực Độ Lượng, Đấng Rất Mực Khoan Dung

Và duy chỉ Ngài chúng tôi cầu xin che chở, cứu trợ
Alhamdulillah, mọi lời ca ngợi và tán dương đều kính dâng Allah Đấng
Chúa Tể của vũ trụ và muôn loài

Nhà thông thái, nhà hùng biện của Islam Abu Ja'far Al-Warroq Al-Tohaawy, quốc tịch Ai Cập nói:

Bài viết này phân tích về Aqeedah (đức tin) của nhóm Al-Sunnah và Al-Ja-maa-a'h theo cách diễn giải của trường phái Imam Abu Haneefah Al-Nua'maan bin Thaabit Al-Kufy, ông Abu Yusuf Ya'qob bin Ibroheem Al-Ansory và ông Abu Abdullah Muhammad bin Al-Hasan Al-Shaibaany (cầu xin Allah hài lòng về tất cả họ), đức tin này được họ xem là nguồn gốc, là nền tảng cơ bản của Islam dùng cho mọi người Muslim đang tôn thờ Allah duy nhất Đấng Chúa tể của vũ trụ và muôn loài.

Niềm tin vào Allah Đấng Tối Cao:

Tin tưởng chắc chắn rằng Allah là Đấng duy nhất không có đối tác hay cộng tác hay tương tự hoặc giống như Ngài, không việc gì có thể làm cho Ngài bất lực trước nó, lại càng không có một thần linh nào khác ngoài Ngài. Allah là Đấng đầu tiên không vật gì có trước Ngài, Ngài là Đấng tồn tại mãi không bao giờ kết thúc, không bao giờ bị hủy diệt, không điều gì lại có thể xảy ra ngoài ý muốn Ngài, không một lý trí, không một ý tưởng cũng không một quyền lực nào chiến thắng được Ngài, Allah sống mãi không bao giờ chết, Đấng luôn tinh tảo sáng suốt không bao giờ mỏi mệt hay ngủ gật.

Allah là Đấng Tạo Hóa nhưng không cần đến tạo vật, Đấng ban phát cho tất cả không cần tính toán, Đấng muốn cho ai chết tùy ý mà không hề sợ hãi bất cứ thế lực nào, Đấng phục sinh con người sau khi chết không hề bị trở ngại cũng như khó khăn.

Tính cách tuyệt đối của Ngài không hề bị mai một trước hay sau khi tạo ra tạo hóa vẫn giống nhau và tính cách đó tồn tại như thế mãi mãi, Ngài là Đấng Tạo Hóa, là Đấng sở hữu tất, cai trị tất cả bảy tầng trời và bảy tầng đất.

Ngài là Đấng Phục Sinh con người chết sau khi chết và tạo hóa ra y từ không là gì cả. Bởi Allah có khả năng trên tất cả, vạn vật đều nghèo

khó so với Ngài, tất cả mọi vật đều dễ dàng đối với Ngài và Ngài không hề cần đến bất cứ gì, Allah phán:

قَالَ تَعَالَى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورى: ١١

«**Không một có cái gì (vật gì hay) giống Ngài cả và Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Thấy.**» Al-Shuro: 11 (chương 42).

Allah tạo ra tạo hóa ra vạn vật bằng kiến thức của Ngài rồi định cho chúng định mệnh và tuổi thọ.

Sự định đoạt đó không hề thay đổi trước khi tạo hóa và Ngài thông suốt hết tất cả mọi hành động của tạo vật trước khi chúng được tạo ra, Ngài ra lệnh chúng phải tuân phục Ngài và cấm họ không được phép làm trái lệnh Ngài.

Tất cả mọi điều duy chuyên theo định mệnh và ý muốn của Ngài, mọi điều Allah muốn sẽ được thi hành và mọi ý định của tạo vật không thành hiện thật ngoại trừ Ngài muốn còn những gì Ngài không muốn chắc chắn sẽ không được thi hành.

Allah muốn hướng dẫn ai tùy ý, sự tha thứ và khoan hồng đó là sự ưu đãi và lòng khoan dung của Ngài và Ngài muốn bỏ mặt ai tùy ý, sự hạ nhục và thử thách của Ngài rất công bằng, tất cả mọi tạo hóa duy chuyên giữa sự ưu đãi và công bằng đó.

Allah chiến thắng tất cả mọi thế lực chống đối, không thế lực nào chống lại được định mệnh và mệnh lệnh của Ngài lại càng không thể so đo với định luật Ngài đã định.

Là người Muslim luôn tin tưởng tất cả mọi điều như trên với lòng khẳng định tuyệt đối.

Niềm tưởng vào sứ mạng của Nabi Muhammad ﷺ:

Muhammad là bề tôi được Allah tuyển chọn, là Nabi được Ngài trọng dụng, là Rosul được Ngài hài lòng, là vị Nabi cuối cùng, là lãnh đạo của tất cả người biết kính sợ Allah và tất cả Rosul, là Người thân tín của Đấng Chúa Tể của vũ trụ và muôn loài, bất cứ ai cho rằng mình là Nabi sau Muhammad ﷺ là giả mạo, Nabi Muhammad ﷺ được cử phái xuống với nhiệm vụ truyền bá Islam cho toàn thể nhân loại cho loài người và loài ma, Người mang thông điệp từ Thượng Đế đến cho mọi người thông điệp đó là chân lý, là sự hướng dẫn, là ánh sáng, là hào quang chói lọi.

Niềm tin vào Thiên Kinh Qur'an:

Chắc chắn Thiên Kinh Qur'an là lời phán của Allah, Ngài truyền xuống cho Rosul của Ngài bằng cách mặc khải, người Muslim phải tin đó là chân lý, một mực khẳng định rằng nó là lời phán thật sự của Allah, lời phán đó không giống như lời nói của tạo vật. Đối với ai khẳng định rằng

Qur'an là lời nói của con người thì y là người Kafir (kẻ ngoại đạo), lời lẽ đó dẫn y đến đau khổ diệt vong, Allah phán:

قَالَ تَعَالَى: ﴿سَأُصَلِّيهِ سَقَرَ﴾ (٢٦) المدثر: ٢٦

﴿TA (Allah) sẽ sớm quăng y vào hỏa ngục.﴾ Al-Muddaththir: 26 (chương 74). Allah đã hứa là sẽ quăng vào hỏa ngục đối với ai nói lên câu như Allah phán:

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ (٢٥) المدثر: ٢٥

﴿Đây chẳng qua là lời nói của một con người.﴾ Al-Muddaththir: 25 (chương 74).

Nhưng chúng ta những người Muslim thì một mực khẳng định rằng Qur'an là lời phán của Đấng Tạo Hóa không hề giống với lời nói của con người.

Là Kafir (người ngoại đạo) đối với ai nói Allah giống như:

Ai miêu tả và so sánh Allah giống như con người về đại danh cũng như tính cách thì y là Kafir, bởi Allah có tính cách tuyệt đối không giống như con người hay bất cứ tạo vật nào.

Ngắm nhìn Allah là sự thật:

Người thiên đàng sẽ được ngắm nhìn Allah không có sự khái quát hay miêu tả trước cho biết như Allah đã phán trong Qur'an:

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ (٢٢) ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ (٢٣) القيامة: ٢٢ - ٢٣

﴿Vào ngày phán xử có một số gương mặt sẽ sáng rõ * Họ sẽ được ngắm nhìn Thượng Đế họ.﴾ Al-Qiyaamah: 22 – 23 (chương 75). Chúng ta phải hiểu câu kinh này theo sự lý giải của Allah và những Hadith Soheeh (xác thực) từ Nabi ﷺ không thêm cũng không bớt cũng không suy luận, không so sánh mà chỉ hiểu theo y như những gì Allah phán bảo.

Không khẳng định những gì về Islam ngoại trừ trên mặt tốt đẹp mạnh lành. Ai suy luận theo ý muốn của mình là đã phạm giới luật, sự hiểu biết của y thiếu đi sự chính xác, lòng y không thành tâm vì Allah, niềm tin của y mất đi tính chân thật và y nằm ở khoảng giữa vô đức tin và niềm tin, giữa tin tưởng và phủ nhận, giữa hài lòng vào chống đối, luôn có sự nghi ngờ trong lòng, không tin tưởng thật lòng và cũng không phủ nhận chống đối.

Niềm tin của người Muslim sẽ không được đứng đắn nếu còn sự nghi ngờ, biện luận bằng lý trí, suy luận ra những điều mà Allah không xứng đáng được hưởng và phải bỏ luôn sự so sánh miêu tả Allah giống

điều này hay vật kia, bởi Allah Đấng Tối Cao không hề có giới hạn hay hạn định.

Niềm tin vào Al-Isro và Al-Mé'roj:

Sự thăng thiên là sự thật, Nabi ﷺ đã được đưa đi trong đêm rồi được đưa cả hồn lẫn xác cao quý của Người lên tận tầng trời cao nhất, Allah ban ân sủng cho Người tùy ý, mặc khải cho Người mọi điều Ngài muốn và những gì Muhammad ﷺ nhìn thấy đó là sự thật không chút giả dối, cầu xin Allah ban bình an và phúc lành đến cho Nabi Muhammad.

Niềm tin vào Al-Hawdh, lời biện hộ và lời giao ước:

Al-Hawdh là giếng nước được Allah ưu đãi ban cho cộng đồng Muhammad ﷺ do chính Nabi ﷺ sẽ phân phát vào ngày sau, ai uống vào sẽ không bị khát sau đó.

Lời biện hộ là sự biện minh của Nabi Muhammad ﷺ dành cho cộng đồng Người là sự thật như được nhắc trong Qur'an và Hadith Soheeh.

Lời giao ước là sự cam kết giữa Adam và con cháu của Người với Allah là chỉ tôn thờ Ngài duy nhất không tỏ hợp đồng đẳng với Ngài.

Niềm tin vào kiến thức của Allah:

Chắc chắn Allah biết hết tất cả số lượng người được vào thiên đàng và địa ngục chính xác từng người một, không thêm cũng không bớt trong số lượng đó, tương tự thế Ngài thấu hiểu hết biết trước hết mọi hành động của vạn vật và mọi điều sẽ dễ dàng đối với ai được Allah ban cho sự dễ dàng.

Việc làm quan trọng vào lúc kết:

Việc làm của mỗi người tùy vào lúc kết, người hạnh phúc là người được Allah định đoạt là người hạnh phúc và người bất hạnh là người đã bị Allah định là người bất hạnh.

Niềm tin vào định mệnh tốt xấu:

Trong nguyên thủy định mệnh được Allah giữ kín cho riêng Ngài, không một thiên thần, không một Nabi hay Rosul nào biết được. Cho nên, ai nghiên cứu hay suy diễn hay tìm hiểu về định mệnh là đã phạm điều cấm, là con đường đưa đến thất bại diệt vong, là điều bị khuyến cáo, rằng đe như Allah phán:

قَالَ تَعَالَى: ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ (الأنبياء: ٢٣)

«Không ai được phép chấp vấn Allah về bất cứ gì Ngài đã định, đã làm nhưng nhân loại sẽ bị Ngài chấp vấn mọi điều (mà Ngài đã qui

định thành giáo luật). ﴿Al-Ambiya: 23 (chương 21). Qua câu kinh nếu ai hỏi: tại sao Allah lại làm như thế? Thì y đã chống đối lại lệnh phán trong Qur'an và ai chống đối lại lệnh phán trong Qur'an thì y là Kafir (kẻ ngoại đạo).

Người Muslim phải có niềm tin vững chắc một lòng tin tưởng mọi điều Allah phán và không tìm tòi những kiến thức mà Allah không cho phép, bởi kiến thức có hai loại: kiến thức sẵn có trong tạo vật và kiến thức bị dấu che không cho tạo vật biết. Thế đó, ai phủ nhận kiến thức sẵn có trong tạo vật là Kafir và ai cho rằng mình biết được kiến thức bị che dấu cũng là Kafir còn người Muslim có niềm tin chắc chắn là người chấp nhận kiến thức sẵn có trong tạo vật và không tìm tòi kiến thức bị che dấu.

Chúng ta tin tưởng vào quyền sở Mạ (ở nơi Allah) và cây viết (đã viết trước tất cả), vạn vật đều đã được định sẵn trong quyền sở Mạ đó. Cho dù, cả thiên hạ tập hợp lại làm điều không được Allah định sẵn hoặc đã định sẵn trong quyền sở Mạ thì chắc chắn rằng họ sẽ không có khả năng thành công, ngược lại bị thất bại nặng nề, mọi điều đã định sẵn nó sẽ diễn ra như thế cho đến ngày tận thế, không phải tại con người làm sai nên mới bị như thế lại càng không phải tại nạn úp xuống con người là do lỗi lầm đã gây ra.

Đối với người Muslim phải biết rằng Allah biết trước hết tất cả vạn vật và sắp đặt sẵn cho chúng định mệnh. Trong định mệnh đó không hề có sự đổi lập, không bị đổi chất, không bị hủy bỏ, không bị thay đổi, không thiếu, không thừa dù trong bất cứ tạo vật nào từ trên bảy tầng trời xuống đất. Thế này mới là gốc của niềm tin thuần nhất Allah trong tôn thờ và tạo hóa như Allah đã phán:

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ الفرقان: ٢

﴿Và Ngài đã tạo hóa tất cả mọi vật và sắp đặt cho chúng theo định mệnh nhất định.﴾ Al-Firqan: 2 (chương 25), Allah phán ở chương khác:

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا﴾ الأحزاب: ٣٨

﴿Và mệnh lệnh của Allah là một định mệnh được sắp xếp sẵn.﴾ Al-Ahzaab: 38 (chương 33).

Khôn khổ thay cho kẻ nào đứng ra tranh chấp đôi co định mệnh với Allah hoặc nghiên cứu tìm tòi hoặc suy luận bằng khối óc nhỏ bé của con người thì y sẽ gặp phải khôn đốn thua thiệt vào ngày tận thế.

Niềm tin vào ngai vàng & bệ gát chân:

Ngai vàng và bệ gát chân của Allah là có thật, được đặt nằm ở bên trên tất cả không gì trên chúng ngoại trừ Allah, chúng rộng lớn bao quát hết tất cả.

Niềm tin vào các Thiên Thần, các Nabi và các Kinh

Sách:

Chúng ta phải nói rằng Allah đã chọn Nabi Ibrohim làm thân tín và đã nói chuyện trực tiếp với Nabi Musa với lòng tin kiên cố không ngờ vực, không suy luận.

Ngoài ra còn tin tưởng hết tất cả các vị Nabi Rosul trước Rosul Muhammad ﷺ, tin tưởng tất cả các Thiên Thần và các Kinh Sách được mặc khải xuống cho các Rosul, xác định rằng họ là những người đã ở trên chân lý sáng chói.

Những ai hướng về Qiblah Ka'bah hành đạo, hài lòng tin tưởng mọi điều được Nabi Muhammad ﷺ truyền báo thì y được gọi là người Muslim có niềm tin.

Cấm chỉ trích về diện mạo của Allah, đôi co về tôn giáo và Qur'an của Allah:

Người Muslim tuyệt đối không được chỉ trích về diện mạo của Allah, không được đôi co, chấp vấn trong tôn giáo cũng như trong Thiên Kinh Qur'an của Allah mà khẳng định rằng Qur'an chính là lời phán của Allah Đáng Chúa Tể của vũ trụ giao cho Đại Thiên Thần Jibreel mang xuống dạy lại cho Rosul Muhammad ﷺ, lời phán của Allah không giống với bất cứ lời nói nào của tạo vật, điều này được giới cộng đồng Muslim đồng thống nhất.

Đổi lại nhóm Mur-ji-ah (nhóm kỳ vọng):

Người Muslim chúng ta không bao giờ nói: không ảnh hưởng gì đến đức tin đối với ai đã phạm tội lỗi, sẽ kỳ vọng vào những người đức hạnh trong số những người có đức tin tha thứ, sẽ được vào thiên đàng bằng lòng thương xót của họ. Đối với những người như thế chúng ta không hề an lòng về họ, không xác nhận là họ được thiên đàng, chỉ biết cầu xin Allah tha thứ tội lỗi cho họ, sợ hãi dùm họ, hi vọng họ sẽ trở lại chân lý Islam.

Định nghĩa Iman:

Iman tức niềm tin: nó là sự hài lòng bằng lời nói, hành động bằng tay chân, tin tưởng tất cả mọi điều được truyền lại chính xác từ Rosul ﷺ bởi đó chân lý.

Niềm tin của người Muslim là một, tất cả mọi người đều ngang nhau, họ chỉ hơn nhau lòng kính sợ Allah mà thôi, không làm theo sở thích và luôn kết chặt nhau.

Giới người có đức tin là người được Đấng Rất Mực Rộng Lượng trọng dụng và người được ưu đãi nhất đối với Ngài trong họ là người làm theo Qur'an nhiều nhất.

Nền tảng của Iman: là tin tưởng vào Allah, vào các Thiên Thần, vào các Kinh Sách, vào các Rosul, vào ngày tận thế, tin tưởng vào định mệnh tốt xấu đáng ngọt là do Allah duy nhất quyết định.

Chúng ta Muslim tin tưởng hết tất cả vào mọi điều trên, không hề phân biệt bất cứ ai trong số các vị Rosul, tin tưởng vào tất cả mọi điều do họ mang lại bằng đường truyền chính xác.

Người phạm đại trọng tội trong số người có đức tin không muôn đời trong hỏa ngục:

Người phạm đại trọng tội trong cộng đồng Nabi Muhammad ﷺ chỉ ở trong hỏa ngục nhưng không ở muôn đời. Họ là người khi chết trong lòng họ vẫn còn tin tưởng Allah duy nhất nhưng vẫn chưa sám hối với đại trọng tội đã phạm.

Đối với người như thế sẽ ở dưới ý muốn của Allah nếu muốn thì Ngài tha thứ cho y bằng ân phúc của Ngài như Allah đã phán:

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَيَعْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ﴾ النساء: ٤٨

﴿Và Allah lại tha thứ những tội lỗi khác ngoài (tội Shirk) cho bất cứ ai Ngài muốn.﴾ Al-Nisa: 48 (chương 4).

Còn nếu muốn Ngài sẽ trừng phạt họ bằng lẽ phải trong hỏa ngục rồi lấy họ ra khỏi nó bằng lòng thương xót của Ngài hoặc bằng lời biện minh của những người chuyên qui phục Allah, rồi Ngài cho họ được vào thiên đàng. Bởi lẽ Allah biết được ai là người tuân theo lệnh Ngài, ai là người chống đối lại Ngài. Cầu xin Allah ban cho chúng ta kiên định trên Islam cho đến ngày trình diện Ngài.

Chúng ta không khẳng định rằng người này đã bỏ lễ Solah dù là người tốt hay người xấu trong thành phần Muslim kể cả người đã qua đời.

Chúng ta không khẳng định rằng người này là người của thiên đàng hay địa ngục, cũng không cho rằng họ là người Kafir hay đa thần hay đạo đức giả trong khi không một dấu hiệu nào chứng minh cho tất cả, bí mật của họ Allah đều am tường.

Chúng ta không bao giờ xâm phạm đến sinh mạng của bất cứ ai trong cộng đồng Nabi Muhammad ﷺ ngoại trừ người nào đáng tội chết.

Bắt buộc nghe lời giới Imam và giới lãnh đạo:

Không được phép tự tách rời giới Imam và giới lãnh đạo Islam cho dù họ có bất công thiên vị, không được phép chống đối họ hay cầu xin Allah hại họ. Giới Ulama học giả Islam nhìn nhận rằng việc tuân lệnh họ là tuân lệnh Allah là nhiệm vụ bắt buộc miễn sao giới Imam và giới lãnh

đạo họ không ra lệnh làm điều trái ngược với Allah và phải cầu xin Allah ban cho họ được tốt đẹp hơn.

Noi gương theo nhóm Al-Sunnah và Al-Ja-maa-a'h:

Luôn noi theo, làm theo nhóm người Al-Sunnah và Al-Ja-maa-a'h và luôn tránh xa sự tách li, làm khác hay phân nhóm.

Luôn thương yêu nhóm người công chính liêm minh, uy tín và ghét bỏ nhóm người bất công và gian lận.

Chúng ta nói rằng: Allah am tường mọi điều đâu là đúng là chân lý trong số điều làm chúng ta lẫn lộn bất đồng.

Chúng ta công nhận rằng được phép chửi lên vợ giành cho người du hành và người định cư trong xóm làng như được nhắc trong Hadith.

Bắt buộc thi hành Haj và thánh chiến vì chính nghĩa của Allah đến ngày tận thế:

Haj và thánh chiến vì chính nghĩa Allah hai nhiệm vụ của mỗi người Muslim dù tốt hay xấu cho đến ngày tận thế không được phép hủy bỏ hay đổi lập.

Niềm tin vào Thiên Thần và thế giới Al-Barzakh:

Tin tưởng vào các Thiên Thần ghi chép hành động của con người, họ được Allah cử phái xuống để bảo vệ loài người.

Chúng ta tin tưởng vào Thần Chết được lệnh rút hồn cả vũ trụ và tin tưởng luôn sự trừng phạt trong ngôi mộ đối với ai đáng bị.

Tin tưởng rằng tất cả mọi người dù Muslim hay Kafir đều bị hỏi ba câu hỏi trong ngôi mộ: bị hỏi về Thượng Đế của y là ai, tôn giáo y là gì và Nabi của y là ai? Và tin tưởng tất cả những gì liên quan đến ngày sau do Nabi Muhammad ﷺ và Sohabah của Người truyền lại bằng đường truyền Soheeh (xác thực).

Tin tưởng rằng ngôi mộ sẽ là một trong những ngôi vườn của thiên đàng cho những ai tuân phục Islam hoặc là một hố lửa của hỏa ngục dành cho những ai bất tuân Islam.

Niềm tin vào ngày tận thế và những gì liên quan:

Chúng ta tin tưởng vào sự phục sinh và sự thưởng phạt về hành động đã làm ở trần gian, tin tưởng vào sự phơi bày tất cả mọi điều bí mật, sự tính toán, đọc sách hành đạo hoặc sách chứa tội lỗi, tin tưởng vào sự thưởng phạt, cây cầu bắc ngang hỏa ngục và cán cân công lý.

Niềm tin vào thiên đàng và hỏa ngục:

Thiên đàng và hỏa ngục là sự thật, chúng là hai tạo vật được Allah tạo ra trước khi tạo hóa ra những tạo vật khác và Ngài đã định cho chúng

những ai sẽ ở trong đó. Nếu muốn Allah sẽ cho một số người vào thiên đàng đó là sự ưu đãi của Ngài dành cho họ và nếu muốn sẽ cho một số người khác vào hỏa ngục đó chính là sự công minh đối với họ. Tất cả vạn vật được tạo hóa ra sẵn và đã sắp xếp sẵn mọi điều.

Hành động của con người là tạo vật của Allah và sự thu gom tốt xấu là do con người:

Điều tốt và điều xấu là hai điều mà con người có khả năng làm.

Đối với khả năng làm cho sự việc thành công thì không được phép miêu tả cho tạo vật cũng không nằm trong tạo vật, còn khả năng làm cho đúng làm cho chính xác, đúng tiêu chuẩn bằng dụng cụ đầy đủ thì nó thuộc về hành động như Allah đã phán:

قَالَ تَعَالَى: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ البقرة: ٢٨٦

﴿Allah không bắt một ai gánh nặng trách nhiệm quá khả năng của mình.﴾ Al-Baqoroh: 286 (chương 2).

Chỉ yêu cầu làm việc trong khả năng:

Allah không yêu cầu con người làm việc vượt khả năng của mình và những gì Ngài yêu cầu đều nằm trong khả năng của mỗi người. Hadith có câu: ((لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)) tức không có mưu kế của ai, không có sự cử động của ai, không có quyền lực của ai có thể phát huy ngoại trừ được Allah ưng thuận và cũng không ai có thể hành đạo và kiên trì hành đạo ngoại trừ được Allah ban cho.

Tóm lại, tất cả mọi việc nằm dưới ý muốn của Allah, nằm trong sự hiểu biết và định mệnh của Ngài, ý muốn của Ngài chiến thắng hết mọi ý muốn, định mệnh của Ngài chiến thắng hết mọi mưu kế của con người, Ngài làm bất cứ điều gì Ngài muốn không hề có sự bất công, ý muốn đó không hề chứa sự xấu xa tội bại, không ai được phép đòi co tranh chấp với Ngài nhưng Ngài sẽ họ lại tất cả mọi điều đã qui định họ làm.

Lời cầu xin tốt đẹp có lợi của người sống dành cho người chết và bao lời cầu xin khác đều do Allah duy nhất đáp ứng.

Allah giàu có nhất và tất cả vạn vật khác (trong đó có con người) là nghèo khổ so với Ngài:

Allah sở hữu trong tay tất cả và không ai có thể sở hữu trong tay bất cứ gì, không ai có thể giàu có hơn Ngài dù chỉ cái nháy mắt, ai cho rằng y giàu có hơn Allah dù chỉ cái nháy mắt thì y là Kafir là kẻ bất hạnh trong hỏa ngục.

Allah sẽ giận dữ không hài lòng về kẻ nào như thế.

Yêu thương các vị Sohabah (bằng hữu) của Nabi Muhammad ﷺ:

Chúng ta thương yêu các vị Sohabah của Rosul ﷺ, không so đo, ranh tị hay ghét họ, không bao giờ nhắc đến họ ngoại trừ nhắc điều tốt, chúng ta yêu thương họ vì tôn giáo, vì niềm tin và sự đức hạnh của họ.

Chúng ta công nhận quyền lãnh đạo cộng đồng sau Rosul ﷺ người đầu tiên là Abu Bakr, ông là người tốt đẹp nhất trong cộng đồng, rồi đến U'mar, đến U'thmaan, đến Aly bin Abi Tolib, bốn người họ là những vị thủ lĩnh tốt đẹp nhất được Allah ban cho sự hướng dẫn. Tiếp đến chúng ta xác nhận thiên đàng cho mười người được Rosul ﷺ báo tin cho họ là người của thiên đàng trong khi hầy còn sống, lời nói của Rosul ﷺ là chân lý là sự thật và họ là: Abu Bakr, U'mar, U'thmaan, Aly, Tolhah, Al-Zubair, Sa'd, Sa-eed, Abdur Rohmaan bin A'wf, Abu U'baidah bin Al-Jarroh (cầu xin Allah hài lòng tất cả họ).

Ai nói lời lẽ tốt đẹp về Sohabah của Rosul ﷺ, các bà vợ tiết hạnh của Người và con cháu tốt đẹp của Người thì y sẽ thoát được tính đạo đức giả.

Tương tự thế khi nhắc đến giới Ulama học giả Islam tiên nhân và những người noi gương theo họ và giới giáo lý Islam chỉ nhắc về mặt tốt mặt lịch sự về họ và ai nói xấu về họ thì y đã đi lệch đường.

Tất cả Nabi đều tốt đẹp hơn nhóm Waly (người được Allah trọng dụng):

Không được cho rằng Waly lại tốt đẹp hơn bất cứ ai trong giới Nabi mà chúng ta phải nói: một vị Nabi duy nhất tốt hơn nhiều so với tất cả Waly. Chúng ta tin tưởng vào tất cả đường truyền chính xác miêu tả về phép màu của các vị Nabi được Allah ban cho.

Niềm tin vào những dấu hiệu của ngày tận thế:

Chúng ta tin tưởng vào tất cả mọi dấu hiệu báo trước ngày tận thế như: xuất hiện của Đajjaal, sự giáng trần từ trời xuống của Rosul Ysa con trai bà Mar-yam, tin tưởng vào sự xuất hiện mặt trời từ phía tây và sự xuất hiện của một con vật chui từ đất đi lên.

Không được phép tin tưởng vào bói toán và chiêm tinh:

Chúng ta không tin tưởng vào lời nói của thầy bói, nhà chiêm tinh và cả những ai kêu gọi rằng mình biết được điều gì trái ngược với Qur'an, trái ngược Sunnah và trái ngược với điều mà giới Islam thống nhất.

Chúng ta chỉ nhìn nhận rằng bám theo tập thể là chân lý là đúng đắn và tách ly khỏi họ là sai lầm là sự trừng phạt.

Tôn giáo được Allah chọn lấy chính là Islam:

Tôn giáo của Allah từ dưới đất lên trời chỉ là một và đó chính là Islam, Allah phán:

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ آل عمران: ١٩

«**Quả thật tôn giáo được Allah chọn lấy chính là Islam.**» Ali Imron: 31 (chương 3), Allah phán ở chương khác:

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ٣

«**Và TA (Allah) chỉ thỏa mãn Islam là tôn giáo cho các người.**» Al-Ma-i-dah: 3 (chương 5). Đây là tôn giáo công bằng liêm chính, không cao ngạo, không bi quan mà ngược lại sẽ bình an thanh thản.

Lời kết:

Đây chính là tôn giáo Islam của chúng ta, là niềm tin của chúng ta ở bên trong lẫn bên ngoài, chúng ta hoàn toàn không liên quan không liên can đến bất cứ ai làm khác làm trái ngược với những gì đã nêu và trình bày ở trên. Cầu xin Allah Đấng Tối Cao ban cho chúng ta sự kiên trì ở trên niềm tin này cho đến ngày lời đời, cầu xin Ngài bảo vệ chúng ta tránh khỏi mọi điều làm theo sở thích của bản thân, khỏi mọi lý tưởng của nhóm tách li tập thể, khỏi trường phái không được công nhận giống như: nhóm Al-Mushabbahah (nhóm so sánh), nhóm Al-Mú'a'tazilah, nhóm Al-Jahmiyah, nhóm Al-Jabriyah, nhóm Al-Qodriyah và nhiều nhóm khác, họ là những người làm khác với Qur'an và Sunnah, họ đang lún sâu vào lầm lạc, chúng ta không hề liên quan đến họ. Cầu xin Allah che chở vào bảo vệ.

Tác giả:

Imam Abu Ja'far Al-Warroq Al-Tohaawy

Dịch thuật:

Abu Hisaan Ibnu Ysa